

menter for klasserne. Tanken var at undersøge, om det at mødes en gang om ugen om et fælles emne eller for at få forevist et arbejde fra en klasse for jævnaldrende kammerater havde interesse og værdi. Timen blev brugt til forskellige fællesarrangementer som filmsforevisninger, fællesforedrag om emner, der kunne interessere disse aldersgrupper eller have naturlig tilknytning til deres stof eller til prøver og fremvisning i forskellige små dramatiske arbejder som oftest udsprunget af et eller andet stof, der var aktuelt i klasserne. Medens man havde indtryk af, at denne form tiltalte eleverne i I og delvis II mellem, havde man ved overgangen til III mellem indtrykket af, at eleverne satte pris på en sådan time, der ikke hørte noget fag til, men kunne benyttes til behandling af aktuelt stof, men ønskede indenfor klasserne at være sig selv. Timen blev derfor strøget i timeplanen, men klasselæreren kunne i sine timer finde plads til det, der kunne føre linien videre: Oplæsning, klassediskussion om aktuelle emner eller lignende.

3. Valgfrie fag.

Da timeplanen for forsøgsklasserne indeholdt færre manuelle timer end normaltimeplanen for f-mellem, og da man gerne ville se, hvordan eleverne ville benytte en vis valgmulighed for nogle af deres obligatoriske timer, indførte man i alle klasser to valgfrie timer ugentlig.

I ml.:

På hver skole oprettede man i denne klasse fire hold, nemlig:

1. Arbejder i træ, papir og metal.
2. Håndgerning.
3. Frie arbejder på læsestuen.
4. Frie arbejder på læsestuen + idræt (1 + 1 time).

Skoleåret var delt i tre terminer; man kunne ønske at fortsætte, men nye ønsker skulle respekteres, før man optog „gængangere“ på holdene.

II ml.:

I denne klasse indskrænkede man terminerne til to, fra sommerferien til jul og fra nytår til sommerferien. Ved tre terminer blev der for kort tid til de forskellige arbejder, og det var meget svært at få lærernes skemaer til at passe, når et hold kunne

risikere kun at skulle eksistere $\frac{1}{3}$ af skoleåret. Endvidere gik man over til at lade eleverne (og deres hjem) bestemme, hvilke fag der skulle oprettes. Man tilbød (inden skemalægningen for det år, der var tale om) alle de fag, som skolen havde lokaler og lærere til, som i dette eksempel:

Skolen kan til næste skoleår tilbyde følgende valgfrie fag:

Tegning — håndgerning — metalsløj — træsløj — bogbinding — idræt/sundhedslære — praktisk regning — frie arbejder på læsestue — sang — maskinskrivning.

Man valgte så begge sine terminer, indmeldelsesblanketten (stemmesedlen) så således ud:

(navn) ønsker i skoleåret 1952—53 at deltage i følgende to fag og
 . Hvis et af disse fag ikke oprettes (på grund af manglende tilslutning), vil jeg gerne gå til:

(Her må skrives 2—3 fag. Rækkefølgen viser ønskerne).

De fire fag, der fik flest stemmer for hver termin, blev oprettet, blev i II ml.:

I. termin:

Bogbinding,
 Frivillig regning,
 Frie arbejder på læsestue,
 Idræt/sundhedslære.

II. termin:

Bogbinding,
 Frivillig regning,
 Frie arbejder på læsestue.
 Idræt/sundhedslære.

Og i III ml.:

I. termin:

Håndgerning,
 Sløj,
 Praktisk regning,
 Maskinskrivning.

II. termin:

Tegning,
 Bogbinding,
 Praktisk regning,
 Maskinskrivning.

I IV ml. tilbød man udelukkende manuelle fag, idet formålet her bl. a. var at give eleverne et „åndehul“.